

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת אמור ♦ ו' אייר תשע"ו ♦

עלון 199

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

זכרון תרועה מהו?

בפרשת השבוע נאמר "דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יְהִי לְכֶם שַׁבָּתוֹן זְכוֹרֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ".

ובהתבונן, המילים "זכרון תרועה" הם סתומים ולא ברורים. וכלשון הזהב של רבנו בחיי "ולא באר לנו הכתוב במה תהיה התרועה אם בשופר אם בחצוצרות, וכן טעם התרועה למה ועל מה, גם לא באר שהיום הזה הוא יום הדין, וסתם הכתוב בשתי מלות אלה "זכרון תרועה" וסמך על הקבלה כי לא מסרה הכתוב אלא לחכמים". ואם כן יש לשאול מדוע תלתה התורה את הבנת הדברים בקבלה מחכמי ישראל, ולא פרטה אותם בעצמה?

ולהשיב, במהלך חיינו אנו נפגשים כל העת במצוות עשה ובאלו ש"לא תעשה". כל המצוות שבתורה כתובות על דרך הרמז וההכנה, ואילו בידי חז"ל ניתנה המסורת כיצד לבאר דרך עשייה וקיום המצוות הללו.

עצם הכתיבה ברמז מעיד על מעלה וחשיבות. מה שהוא "יותר נעלם ויותר פנימי" התורה כותבתו בדרך סתומה יותר. בשל מעלת ראש השנה כתבה התורה את מהותו ברמז בלבד. וכן מצינו בציצית ותפילין.

ומכאן, שעלינו לשום דעתנו ושכלנו שחובה עלינו לשמוע בקול חכמי ישראל, גם אם יאמרו לנו על ימין שהוא שמאל, כי בידם נמצאת האמת האלוקית בגילוי של הנסתר והנרמז בתורתנו הקדושה.

ובודאי מי שיש לו אשה וילדים, שיתווה דרך אמת שבכל ענין ודבר שיש לברר ולשאול, ירגיל את עצמו ואת משפחתו ללכת אל החכם ולברר אמיתותה של תורה ולזכות בגן עדן עוד בחיי העולם הזה, ובודאי בעולם הבא.

למשפחת כיתה יב/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות

צבא ומלחמה – הרב שלמה מן ההר זצ"ל

הבאת המת לקבורה

חובה לגמול חסד עם המתים, כשם שחובה לגמול חסד עם החיים. גדולה היא גמילות חסד עם המת שהיא "חסד של אמת" כי אין אדם מצפה להכרת טובה מן המת על חסדיו עמו. יש לעשות כל מאמץ, ואפילו להסתכן אם הכרח הדבר, כדי להביא לקבורה גופתו של חייל שנפל. הסיבה לכך היא, כי הידיעה שכל מת יובא לקבר ישראל מעלה את מוראל הלוחמים, דבר המסייע למלחמה כולה. אם נתרסק אדם והתפזרו אבריו, צריך להשתדל ביותר לאסוף את כל מה שניתן לאסוף מן המת: אברים, עפר ובגדים שספגו דם. את כל אלה יש להעביר לקבורה יחד עם הגופה. (רמב"ם טומאת מת ב:יב. ד:יג.) פיננוי החללים הוא באחריות היחידה אליה משתייך החייל, וחובה עליך כאיש היחידה לסייע בכל יכולתך להביא את הנופל למנוחת עולמים. שני חיילים המכירים את החלל צריכים להצטרף לרכב הפינוי, כדי שיעידו בפני חולית החברא קדישא ויזהו את החלל. במכתב ירשמו את פרטי החלל הידועים להם, ויחתמו את שמם ואת הפרטים האישיים המלאים שלהם כעדים. מכתב זה חשוב ביותר, כי הוא יכול לקצר תהליכי זיהוי ממושכים. המכתב יכול למנוע סבל מיותר ממשפחה ששמועות מגיעות אליה, אבל לא ידיעות מוסמכות, מפני שתהליך הזיהוי מתעכב בגלל חיפוש עדים. קיימת רתיעה מכתובת מכתב כזה, שכן כותביו חשים כאילו הם חורצים את גורלו של הנפגע בחתימתם. יש לכתוב את המכתב, למרות הקשיים וההתנגדות הנפשית לכך. יחד עם החלל יש להעביר אינפורמציה רבה ככל האפשר בקשר לכל אמצעי הזיהוי: מקום הנפילה, צורת השטח, המקום בשטח; אם חולץ מכלי רכב - סוג הרכב ומספרו, מקומו המדויק של הרכב ושל הנפגע ברכב. יש לצרף מסמכים וחפצים השייכים לנפגע, ולהעביר את כל הציוד שלו. נשק יש לפרוק ולצרף לחלל. חומר נפץ - להוציא מן החפצים. בזמן העברת המת לתחנת איסוף, מרפאה או בית חולים צריך להיזהר מאוד בכבודו: יש לטלטלו בדרך של כבוד ולהימנע מפגיעה בכבוד המת. יש לכסות את המת בבגדים או בשמיכה, ואין להניח עליו חפצים. כמו כן יש להימנע מדיבורים של קלות ראש ומאווירה של קלות ראש.

שו"ת צבא ומלחמה – הרה"ג זלמן מלמד

שאלה: אני חייל בשירות סדיר בצבא (לא קרבי) ובטירונות נשבעתי את שבועת האמונים לצה"ל בספר תנ"ך (שניסוחה: "הנני נשבע(ת) ומתחייב(ת) בהן צדקי לשמור אמונים למדינת ישראל, לחוקיה ולשלטונותיה המוסמכים, לקבל על עצמי ללא תנאי וללא סייג עול משמעותו של צבא ההגנה לישראל, לציית לכל הפקודות וההוראות הניתנות על ידי המפקדים המוסמכים ולהקדיש כל כוחותיי ואף להקריב את חיי להגנת המולדת ולחירות ישראל."), והעניין מטריד אותי מאוד לא להפר את השבועה אבל אני לא יודע מה לעשות כי הרבה פעולות טריוויאליות הן למעשה הפרה וקשה מאוד לא להפר אותה. רציתי לשאול מה עשוי להיחשב כהפרה של השבועה, מה ניתן לעשות בעניין והאם כדאי לבצע התרת שבועות? תשובה:

בגלל הבעיה שהעלית יש להימנע משבועה אלא להסתפק בהצהרה בלבד, וכך נוהגים חיילים דתיים. אם בכל זאת נשבעת עליך להתיר את שבועתך. גש לרב המקומי ותבקש שיצרף עוד שני אנשים ויתיר את שבועתך.

ציטוטים מספרי - הראי"ה

"אל לעשות לי קוקיסטים. כל אחד מישראל שבא לעסוק בדבר כללי לטובת התורה והיהדות הרי הוא שלנו." (לשלושה באלול א, סע' מו)

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות